

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Per molts anys, església de Terrassa!

Sempre que celebrem un aniversari és motiu d'alegria, de felicitacions. Quan es tracta de l'aniversari d'una persona el felicitem perquè celebrem la vida, i tots els fruits que aquesta ha suposat; quan es tracta d'una institució civil, cultural o acadèmica, o d'un fet històric celebrem la inspiració que van tenir els que la van crear, els que li van donar una estructura i que ha donat els seus fruits també.

I quan es tracta d'un fet eclesial, celebrem la presència del Senyor a la seva església, celebrem que es continuen fent presents aquelles paraules: «Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi...» (Mt 28,28). Celebrem l'acció de l'Esperit Sant que anima i mou aquest Cos de Crist que és la seva església i del que nosaltres som els seus membres.

Dilluns dia 15 de juny celebrem el vint-i-dosè aniversari de la nostra diòcesi de Terrassa, i ens felicitem, sí, perquè el Senyor que en va ser inspirador ha estat sempre amb nosaltres i ens ha benèit amb tantes gràcies que ha vessat damunt nostre durant tots aquests anys. És per això que, a més de felicitar-nos, hem de donar sobretot gràcies a Déu perquè ell és la font de la veritable vida que ens ha donat a tota la diòcesi de manera tan immerescuda per nosaltres.

Des d'aquell 25 de juliol de 2004 en el que va prendre possessió el primer bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Mene-

ses, no podríem enumerar aquí els esdeveniments de gràcia que el Senyor ha fet davallar sobre els seus fills i filles que vivim en aquesta diòcesi de Terrassa. Podem recordar alguns moments especialment significatius com va ser la proclamació de Maria, Mare de Déu de la Salut com a Patrona de la diòcesi, l'ordenació del bisbe auxiliar, la creació del Seminari i dels altres organismes diocesans, la celebració durant l'any 2024 del vintè aniversari de la diòcesi, el nomenament i entrada com a nou bisbe de Mons. Salvador Cristau Coll.

Aquests poden ser alguns moments, alguns, especialment significatius, però el més important és el que no queda reflectit en cap reportatge, el que només Déu coneix: l'entrega i fidelitat dels preveres i diaques, dels religiosos i religioses, dels consagrats; els joves i els infants que han rebut la fe mitjançant els sagraments, les conversions de tants homes i dones que han volgut rebre el baptisme, la bellesa de les tantes famílies que fan present en el món l'amor infinit de Déu a través del seu amor, la pregària dels petits i de la gent senzilla, el patiment dels malalts i dels pobres en l'esperit, la gent gran que ens ensenyen amb la seva experiència, els «sants de la porta del costat» com deia el papa Francesc, i que us puc assegurar que existeixen i que són molts els que he pogut conèixer durant aquests anys. En fi, l'enumeració seria inacabable encara que no ho ha de ser la nostra acció de gràcies.

Donem gràcies a Déu, però també ens hem de plantejar quina ha de ser la nostra resposta davant de tants regals del Senyor. Cadascú sap què és el que pot fer o el que hauria de fer, per la meua part us proposo oferir-li els nostres cors, les nostres vides com a ofrena d'amor, un petit regal al Senyor com a agraïment per tants dons rebuts, perquè és bo ser agraïts, sobretot si es tracta de l'amor que ens té.

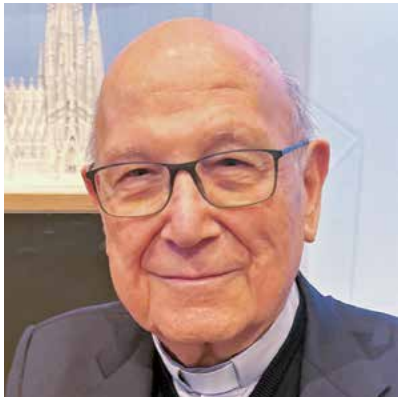

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Alçar la mirada a Gaudí

JOSEP MARIA BLANQUET

El P. Josep M. Blanquet, SF, és una figura clau en la causa de beatificació d'Antoni Gaudí, de la qual n'ha estat delegat episcopal en el procés diocesà i recentment coautor de la *Positio* per a l'estudi de la pràctica heroïca de les seves virtuts. Ha elaborat l'obra *Antoni Gaudí i Cornet*, fonts històriques documentals (Sant Pacià Books. Col. Studia Gaudiniana), una nova «biografia documental» que recorre les etapes de la vida de l'arquitecte i dona veu als testimonis de moltes persones que el van tractar en vida.

Per què Gaudí hauria de ser beatificat?

Quan l'Església declara beata o santa una persona no ho fa tant per la persona mateixa com per donar glòria a Déu, font i autor de tota santedat, i pel bé dels fidels. La meta de la vida de tots els batejats és Jesucrist, però els beats i sants ens han deixat petjades, testimonis o materials, que ens ajuden a seguir el camí de Jesús. En la vida i l'obra de Gaudí hi trobem moltíssimes petjades que ens orienten cap a Jesús; només cal «Alçar la mirada!».

Per què s'ha sentit atret sempre per la seva vida i obra?

Valoro molt que Gaudí, en rebre l'encàrrec del temple, hi descobrís la missió que Déu li encomanava en bé de la família. Li dedicà les seves capacitats professionals i espirituals i va aconseguir un Temple que presenta una catèquesi completa, en pedra, de tot el misteri cristià, en clau de la Sagrada Família, model de la família.

Què ens transmet al seu llibre?

Un fonament sòlid a la vida i l'obra de Gaudí. Era un arquitecte genial, però també un savi en el sentit bíblic. Les persones que el van tractar ens mostren que la seva vida cristiana va recórrer un camí molt senzill, guiat per la fe, sostingut per l'esperança, animat per la caritat, la pregària i la pràctica dels sagraments, especialment l'Eucaristia.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

El Cor que sempre ens espera

Un dia, un sacerdot encara jove, va entrar a una església gairebé abandonada d'un petit poble andalús. El sagrari estava cobert de pols i amb prou feines hi havia fidels. Aquell sacerdot es va quedar una estona en silenci, mirant la porta del sagrari, i va sentir una pena profunda. Més tard escriuria: «Allà hi havia Jesús, amb el seu Cor ple d'amor, esperant els seus fills... i gairebé ningú no anava a visitar-lo».

Aquell sacerdot era sant Manuel González, conegut després com el bisbe «dels sagraris abandonats». La seva vida va canviar des d'aquell moment. Va comprendre que el Cor de Jesús no és una idea llunyana ni un símbol fred, sinó un amor viu que batega i que espera pacientment cada persona.

L'Església celebra la festa del Sagrat Cor de Jesús en el temps pasqual, quan contemplem l'amor que ha vençut la mort. El Cor de Crist és el signe més clar d'aquest amor: un amor que es dona, que perdona i que mai no es cansa de nosaltres. Hi ha una devoció molt antiga que convida a la consagració al Cor de Jesús: «Tot el que és meu ho

poso a les teves mans: la meva família, la meva feina, el meu cos, la meva ànima, la meva pròpia salvació...».

Molts sants han tingut una profunda devoció al Cor de Jesús. No era una devoció sentimental, sinó una experiència concreta: saber-se estimats. Sabien que, fins i tot en els moments de cansament, de pecat o de desànim, sempre podien tornar a aquest Cor obert.

També avui necessitem redescobrir aquesta devoció. A les nostres parròquies i pobles de tot Catalunya hi ha sagraris que cada dia guarden silenciosament la presència del Senyor. Esglésies obertes, capelles senzilles, comunitats petites i fidels que continuen encenent una espelma, resant un moment o visitant el Santíssim abans de tornar a casa.

Potser la devoció al Sagrat Cor comença amb una cosa molt senzilla: aturar-nos un instant davant del Senyor i deixar que el seu amor ens trobi. Perquè el Cor de Jesús continua bategant enmig dels nostres pobles, esperant, com aquell dia en aquella petita església, que algú s'hi acosti i li respongui amb amor.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

¡Tantos detalles del Amor de Dios!

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Las repetidas manifestaciones del Amor que Dios nos tiene forman parte de nuestra experiencia cotidiana. Las encontramos en la historia, en la Iglesia, en nuestro entorno y también personalmente.

En estos días, «Con el Papa» entre nosotros, hemos seguido la invitación a «Alzar la mirada», y el Señor nos ha regalado reiteradas muestras de su Amor.

En los primeros párrafos de la recién publicada encíclica *Magnífica Humanitas*, el Santo Padre nos invita a alzar los ojos hacia el Señor: «Allí donde la humanidad corre el peligro de perder su rostro, nosotros, los cristianos, alzamos los ojos hacia el Dios que se hizo carne. En Jesucristo, esta magnífica humanidad encuentra el camino, la verdad y la vida, abriendo

a cada uno de nosotros la vía para crecer hacia la plenitud» (1).

El Papa nos llama a cooperar. Sale al paso de la posible y sutil tentación de «pensar que los problemas son demasiado grandes y nosotros demasiado pequeños». «Nadie está exento de responsabilidad» —nos dice—. «Se nos llama a cada uno, en su propio ámbito, a promover la lógica de la paz, con verdad, sobriedad, cercanía y cuidado» (212-213).

A nuestra Madre María le pedimos acoger y seguir «el itinerario de vida cristiana sobrio y exigente» que el Santo Padre nos señala: «un camino que nace de la contemplación del designio de Dios, vive la unidad eclesial nutriéndose de la Palabra y de la Eucaristía, construye el bien en el mundo y ora junto con la Virgen María» (229).

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1Re 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.

16. ■ Dimarts [1Re 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

17. ■ Dimecres [2Re 2,1,6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6,16-18]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Viàlar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.

18. ■ Dijous [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

19. ■ Divendres [2Re 11,1-4,9-18, 20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Dissabte [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. ■ † Diumenge XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 20,10-13 / SI 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), religiós jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

DIUMENGE XI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 19,2-6a)

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinaí, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meua aliança, sereu la meua possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meua. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meua nació sagrada».

Salm responsorial (99)

R. Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és, de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,6-11)

Germans, quan nosaltres érem encara incaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 9,36-10,8)

En aquell temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se'n apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors». Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són, primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, el públic, Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, Simó, el zelota, i Judes, l'iscariot, que el va traïr. Jesús envià aquests dotze tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop. Cureu malalts, resusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-ho també sense pagar».

Lectura del libro del Éxodo (Éx 19,2-6a)

En aquellos días, llegaron los hijos de Israel al desierto del Sinaí y acamparon allí, frente a la montaña. Moisés subió hacia Dios. El Señor lo llamó desde la montaña diciendo: «Así dirás a la casa de Jacob, y esto anunciarás a los hijos de Israel: "Vosotros habéis visto lo que he hecho con los egipcios y cómo os he llevado sobre alas de águila y os he traído a mí. Ahora, pues, si de veras me obedecéis y guardáis mi alianza, seréis mi propiedad personal entre todos los pueblos, porque mía es toda la tierra. Seréis para mí un reino de sacerdotes y una nación santa"».

Salmo responsorial (99)

R. Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios; / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,6-11)

Hermanos:

Cuando nosotros estábamos aún sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; ciertamente, apenas habrá quien muera por un justo; por una persona buena tal vez se atrevería alguien a morir; pues bien: Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros. ¡Con cuánta más razón, pues, justificados ahora por su sangre, seremos por él salvos del castigo! Si, cuando éramos enemigos, fuimos reconciliados con Dios por la muerte de su Hijo, ¡con cuánta más razón, estando ya reconciliados, seremos salvos por su vida! Y no solo eso, sino que también nos gloriamos en Dios, por nuestro Señor Jesucristo, por quien hemos obtenido ahora la reconciliación.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 9,36-10,8)

En aquel tiempo, al ver Jesús a las muchedumbres, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, «como ovejas que no tienen pastor». Entonces dice a sus discípulos: «La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos; rogad, pues, al Señor de la mies que mande trabajadoras a su mies». Llamó a sus doce discípulos, les dio autoridad para expulsar espíritus inmundos y curar toda enfermedad y dolencia. Estos son los nombres de los doce apóstoles: el primero, Simón, llamado Pedro, y Andrés, su hermano; Santiago, el de Zebedeo, y Juan, su hermano; Felipe y Bartolomé, Tomás y Mateo el publicano; Santiago el de Alfeo, y Tadeo; Simón el de Caná, y Judas Iscariote, el que lo entregó. A estos doce los envió Jesús con estas instrucciones: «No vayáis a tierra de paganos ni entréis en las ciudades de Samaría, sino id a las ovejas descarriadas de Israel. Id y proclamad que ha llegado el reino de los cielos. Curad enfermos, resucitad muertos, limpiad leprosos, echad demonios. Gratis habéis recibido, dad gratis».

COMENTARI

Cada cristià, un pastor

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

En diferents passatges bíblics es compara l'estat del poble d'Israel amb un ramat, imatges que parlen a l'ànima. Fer de pastor no és una ganga. La imatge idíl·lica del pastoret de muntanya menant un ramat de xais clapats de neu només serveix per als romàntics. La realitat —la vida del pastor— és tota una altra cosa: més que dura, és exigent.

Una llegenda índia explica que Déu decidí afavorir un devot seu concedint-li les tres coses que més desitjés. El primer que va demanar el devot va ser que morís la seva dona per poder-se casar amb una altra millor. Però el dia del funeral tothom parlà meravelles de la difunta. El devot s'adonà del bé que ella havia estat. La segona petició que feu a Déu va ser que tornés a la vida la seva esposa difunta. Ja no s'atreví a fer la tercera petició per por d'equivocar-se. I Déu li digué: «Demana la gràcia de reconèixer tot el bé que hi ha en les coses i en les persones que t'envolten». És una llegenda, però explica molt bé la realitat. A vegades cal que Déu s'emporti els nostres éssers estimats perquè ens adonem de la seva vàlua.

Si preguntéssim un diumenge als fidels, a la sortida de la celebració de l'Eucaristia: *Qui representa Crist en la comunitat parroquial?*, segurament ens respondrien: el Papa, el bisbe, el rector. Correcte. Però cada cristià porta la representació de Crist a la comunitat. Allò que Crist té personalment en plenitud, els cristians ho posseïm en comunió. «En aquell temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se'n apiadà, i digué als seus deixebles: "La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors"» (Mt 9,36-38).

Quan nosaltres dormim, el nostre cor no dorm. El cor és obra de l'enginyeria divina; amb els seus batecs fa circular la sang per tot l'organisme. És el que necessita el cos i també el propi cor. Igualment, l'amor no dorm. La persona estimada necessita l'amor i la persona que estima, vetlla. Entre tots encarnem Crist en el nostre temps, però amb plena responsabilitat. Fragments de Crist com som, tots junts, amb Ell com a cap, fem el Crist total.

Tanmateix, tots tenim un lloc —cadascú el seu— dins la comunitat en la tasca de participació del servei de pastor: Papa, bisbes, sacerdots, pares, mestres, catequistes, homes i dones, infants i joves, membres del poble de Déu. Segons l'Evangeli d'avui, Crist necessita obrers. Tots podem ser-ho: jubilats i no jubilats, sans i malalts. Només se'ns demana una condició: l'amor, o com deia Mare Teresa de Calcuta, «siguem la imatge viva de la bondat de Déu».

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 14 de juny, a les 12.30 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès.

Dilluns 15 de juny. 22è aniversari de la creació de la Diòcesi de Terrassa.

Dilluns 15 de juny al dissabte 20 de juny. Peregrinació del Seminari diocesà de Terrassa a Roma amb motiu del vintè aniversari de la seva creació i participació en l'Audiència general del dimecres dia 17 de juny.

Divendres 19 de juny, a les 11 h. Reunió a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa del SIERI (Secretariat Interdiocesà d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses).

Diumenge 21 de juny, a les 12.30 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

celebració ha comptat amb la concelebració de nombrosos consiliaris i una àmplia participació de fidels. La jornada s'ha completat amb un dinar de germanor, l'entrega de medalles als nous confreres i les paraules de cloenda del bisbe Salvador.

Festa del Rocío a Catalunya. La celebració ha aplegat les germandats rocieres de la FECAC, amb la concelebració de diversos consiliaris i la presència d'autoritats locals. Nombrosos fidels i devots de la Mare de Déu han

participat en aquesta trobada festiva i de fe.

Trobada de final de curs de diaques permanents. La sessió ha comptat amb la participació de Mn. Eduard Cameron i Mn. Robert Escusa, i amb la presència del bisbe Salvador. La jornada s'ha completat amb la celebració de la Missa i el dinar de final de curs.

Confirmacions

Diumenge 3 de maig, a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès. 17 joves i adults de la comunitat parroquial.

Dissabte 30 maig, a la parròquia de Santa Maria de Rubí. 10 joves de la comunitat parroquial.

Notícies

El bisbe Salvador presideix la trobada de confraries de Montserrat. La

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Felicidades, iglesia de Terrassa!

Siempre que celebramos un cumpleaños es motivo de júbilo, de felicitaciones. Cuando se trata del aniversario de una persona la felicitamos porque celebramos la vida y todos los frutos que ésta ha producido; cuando se trata de una institución civil, cultural o académica, o de un hecho histórico celebramos la inspiración que tuvieron quienes la crearon, que le dieron una estructura y que ha dado sus frutos también.

Y cuando se trata de un hecho eclesial, celebramos la presencia del Señor en su Iglesia, celebramos que se siguen cumpliendo aquellas palabras: «Yo estaré con vosotros todos los días hasta el fin...» (Mt 28,28). Celebramos la acción del Espíritu Santo que anima y mueve este Cuerpo de Cristo que es su iglesia y del que nosotros somos miembros.

El lunes día 15 de junio celebramos el vigésimo segundo aniversario de nuestra diócesis de Terrassa, y nos felicitamos, sí, porque el Señor que fue inspirador ha estado siempre con nosotros y nos ha bendecido con tantas gracias que ha derramado sobre nosotros durante todos estos años. Por eso, además de felicitarnos, hemos

de dar sobre todo gracias a Dios porque él es la fuente de la vida que nos ha dado toda la diócesis de manera tan inmerecida por nuestra parte.

Desde aquel 25 de julio de 2004 en el que tomé posesión el primer obispo de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, no podríamos enumerar aquí los acontecimientos de gracia que el Señor ha hecho descender sobre sus hijos e hijas que vivimos en esta diócesis de Terrassa. Podemos recordar algunos momentos especialmente significativos como fue la proclamación de María, la Virgen de la Salud, como Patrona de la diócesis, la ordenación del obispo auxiliar, la creación del Seminario y de los otros organismos diocesanos, la celebración durante el año 2024 del vigésimo aniversario de la diócesis, el nombramiento y entrada del nuevo obispo diocesano, etc.

Éstos pueden ser algunos momentos, algunos, especialmente significativos pero lo más importante es lo que no queda reflejado en ningún reportaje, lo que solo Dios conoce: la entrega y fidelidad de sacerdotes y diaconos, de los religiosos y religiosas, de los consagrados; los jóvenes y los niños que han recibido la fe a través

de los sacramentos, las conversiones de tantos hombres y mujeres que han querido recibir el bautismo, la belleza de las tantas familias que hacen presente en el mundo el amor infinito de Dios a través de su amor, la oración de los pequeños y de la gente sencilla, los sufrimientos de los enfermos y de los pobres en el espíritu, la gente mayor que nos enseñan con su experiencia, «los santos de la puerta de al lado» como decía el papa Francisco, y que puedo aseguraros que existen y que son muchos los que he podido conocer durante estos años. En fin, la enumeración sería interminable aunque no lo debe ser nuestra acción de gracias.

Damos gracias a Dios, pero también debemos plantearnos cuál debe ser nuestra respuesta ante tantos regalos del Señor. Cada uno sabe qué es lo que puede hacer o lo que debería hacer, por mi parte os propongo ofrecerle nuestros corazones, nuestras vidas como ofrenda de amor, un pequeño regalo al Señor como agradecimiento por tantos dones recibidos, porque es bueno ser agradecidos, sobre todo si se trata del amor que nos tiene.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

